

Sự Sống Đời Đời (8)

Sông Nước Hằng Sống Chảy Ra Từ Trong Lòng

Bài giảng của Bà Mục Sư Châu Huệ Hiền

Trong mấy kỳ vừa rồi, chúng ta đã thấy rằng:

- Sự sống đời đời là nhận biết Chúa Trời chân thật duy nhất cùng Chúa Giê-su Christ;
- Sự sống đời đời là cuộc sống tự do;
- Sự sống đời đời là cuộc sống công nghĩa;
- Sự sống đời đời là cuộc sống bình yên.

Hôm nay chúng ta tra khảo về một khía cạnh khác của sự sống đời đời hiện bây giờ trên thế gian này.

Chúa Giê-su Ban Cho Ta Nước Uống

Giăng 4:14. ¹⁴ Ai uống nước mà ta sẽ ban cho thì sẽ chẳng bao giờ khát nữa. Nước ta ban cho sẽ trở thành một mạch nước trong người đó, văng ra cho đến sự sống đời đời.

Chúa Giê-su sẽ ban cho ta nước uống. Ai uống nước đó thì sẽ chẳng bao giờ khát nữa, mà nước đó còn trở thành một mạch nước văng ra cho đến sự sống đời đời.

Ý nghĩa của câu nói này của Chúa Giê-su thì rất sâu sắc uyên thâm, bây giờ để chúng ta tìm hiểu ý nghĩa của câu này từng bước một.

Nước Mà Chúa Giê-su Ban Cho Ta Uống Là Thánh Linh Của Chúa Trời

Đầu tiên, nước mà Chúa Giê-su ban cho ta uống là cái gì? Muốn hiểu rõ điểm này, ta phải phối hợp đoạn Kinh Thánh trên **Giăng 4:14** với một đoạn Kinh Thánh khác, rồi chúng ta mới hiểu được Chúa muốn giảng dạy điều gì ở đây.

Giăng 7:37 – 39. ³⁷ Vào ngày cuối là ngày trọng đại nhất của kỳ lễ, Chúa Giê-su đứng đó và kêu gọi rằng: “Nếu người nào khát nước, hãy đến cùng ta mà uống. ³⁸ Người nào tin vào ta thì sông nước hằng sống sẽ chảy ra từ trong lòng, đúng như Kinh Thánh đã dạy.” ³⁹ Chúa

SÔNG NƯỚC HẰNG SỐNG CHẢY RA TỪ TRONG LÒNG

phán điều đó là chỉ về Thánh Linh mà những người tin vào Chúa sẽ được nhận lãnh; bởi bây giờ Thánh Linh còn chưa ban xuống, tại vì Chúa Giê-su chưa được vinh hiển.

Trong đoạn Kinh Thánh này Chúa Giê-su kêu gọi dân chúng hễ ai khát nước thì hãy đến cùng Chúa, Chúa sẽ ban cho nước uống. Người nào tin vào Chúa thì sẽ có một sông nước hằng sống chảy ra từ trong lòng. Căn cứ theo **câu 39** thì sông nước hằng sống này là Thánh Linh của Chúa Trời.

Bây giờ chúng ta phối hợp hai đoạn Kinh Thánh **Giăng 4:14** và **Giăng 7:37 – 39** thì ta thấy rằng nước mà Chúa Giê-su sẽ ban cho ta uống chính là Thánh Linh. Khi ta tin vào Chúa, ta ăn năn hối cải tội lỗi của mình và chịu phép rửa-tem thì ta sẽ được ban cho Thánh Linh.

Công vụ các sứ đồ 2:38. ³⁸ Phi-e-rơ trả lời rằng: “Hãy hối cải, ai nấy phải nhân danh Chúa Giê-su chịu phép rửa-tem, để được tha tội mình, rồi sẽ được nhận lãnh Thánh Linh.”

Thánh Linh Biến Đổi Tâm Hồn Của Ta

Chúa Giê-su không phải nói rằng thật sự có một con sông chảy ra từ trong lòng ta, mà Chúa đang dùng hình ảnh của con sông hằng sống để giảng dạy cho ta một bài học quý giá.

Một sông nước hằng sống là một con sông đầy đầy sự sống, con sông này không bao giờ cạn, cho nên con sông này có thể cung cấp nước uống cho vô số người bị khát.

Sau khi ta được nhận lãnh Thánh Linh, thì Thánh Linh ngự trong lòng ta và sẽ biến đổi tâm hồn của ta, khiến cho tâm hồn ta không còn khô cạn, không còn bế tắc tuyệt vọng, ta có vui vẻ, bình yên trong lòng. Chẳng những thế, ta còn có lòng yêu thương và quyền năng đi giúp đỡ những người đang ở trong khổ nạn. Quyền năng và lòng yêu thương này tựa như một con sông hằng sống không bao giờ chảy cạn vậy.

Cuộc Đời Của Mục Sư Trương Hy Hòa

Tôi nghĩ đến hai vị đầy tớ rất trung tín của Chúa Trời, họ đã nêu gương mẫu cho tôi để noi theo. Người đầu tiên là ông thầy tôi, mục sư Trương Hy Hòa. (Xin đọc **“Bài Làm Chứng Của Mục Sư Trương Hy Hòa (1) – (6)”** để biết rõ cuộc đời của mục sư Trương)

Sự Sống Đời Đời (8)

Mục sư Trương phụng sự Chúa Trời suốt đời, không vì tiền bạc, không vì danh vọng, mục sư chỉ muốn truyền giảng Tin Lành cho người đời hầu cho họ được hưởng ơn cứu chuộc. Hơn ba mươi năm về trước, mục sư phụng sự tại một hội thánh ở nước Anh. Vì hội thánh đó rất nhỏ, số người tín đồ ít và chưa trưởng thành, cho nên mục sư không muốn nhận lấy tiền lương. Những anh chị em trong hội thánh không biết chuyện này, chỉ có những người trong ban hành chánh của hội thánh mới biết.

Sau khi phụng sự ở hội thánh đó vài năm rồi, số người trong hội thánh đã gia tăng rất nhiều, rồi Chúa Trời hướng dẫn mục sư đi qua thành phố Montréal của Canada để trông nom một hội thánh nhỏ vừa mới thành lập. Mục sư hướng dẫn hội thánh này cho đến hôm nay. Ba mươi mấy năm đã trôi qua, một hội thánh nhỏ ở Montréal đã phát triển thành ra hơn hai mươi hội thánh ở khắp các nơi trên thế giới: Hong Kong, Singapore, Mã Lai, Philippines, Úc Đại Lợi, nước Anh, Canada, Ấn Độ v.v. Và đồng thời mục sư cũng huấn luyện nhiều học sinh để phụng sự Chúa Trời. Cho đến hôm nay mục sư đã giảng dạy trong tám khóa huấn luyện Kinh Thánh và đạo tào hơn hai trăm học sinh. Chồng tôi và tôi cùng theo học khóa huấn luyện Kinh Thánh của mục sư Trương từ năm 1989 đến năm 1990.

Tại vì mục sư phải trông nom các hội thánh và đồng thời huấn luyện học sinh, công việc thật là nặng nhọc, cho nên sức khỏe của mục sư bị hao mòn dần dần. Hồi trẻ mục sư khỏe mạnh vạm vỡ, nhưng bây giờ sức khỏe của mục sư yếu kém, và bị đau lưng trầm trọng. Có nhiều lúc mục sư bị đau lưng đến nỗi ngồi không được. Nhưng cho dù bệnh đến đâu đi nữa, mục sư vẫn hết lòng hết sức phụng sự Chúa Trời Gia-vê. Vào cuối năm 1990, khi khóa hóa luyện của chúng tôi gần xong, mục sư bị mắc bệnh nặng ngồi không được, nhưng mục sư không muốn ngưng buổi học vì thời gian có hạn, rốt cuộc mục sư phải nằm trên giường mà giảng bài. Mãi đến hôm nay tôi vẫn còn nhớ tình cảnh trong những buổi học cuối cùng đó, tình cảnh đó in sâu vào trong tâm trí tôi và luôn luôn khuyến khích tôi phải noi theo gương mẫu của ông thầy mà hết lòng hết sức phụng sự Chúa Trời Gia-vê.

Sức khỏe của mục sư thì yếu, mà công việc thì càng ngày càng nhiều, chúng tôi thường nghĩ rằng làm sao mà mục sư còn làm nổi những công việc này. Nhưng kỳ diệu thay, mục sư vẫn có đủ sức khỏe để trông nom hội thánh, giảng dạy cho học sinh. Tôi thấy cuộc đời của mục sư thật xứng đáng để làm chứng cho lời của Chúa Giê-su: “Người nào tin vào ta thì sông nước hằng sống sẽ chảy ra từ trong lòng.”

Cuộc Đời Của Một Cô Truyền Đạo

SÔNG NƯỚC HẰNG SỐNG CHẢY RA TỪ TRONG LÒNG

Còn vị đầy tớ trung tín thứ hai là một cô truyền đạo tại một nước ở Á Châu. Ba mươi mấy năm về trước vì có nhiều biến cố xảy ra trong nước đó, cho nên nhiều người rời nước. Có bốn hội thánh trong một thành phố không có mục sư, vì bốn mục sư này đều rời nước rồi. Cô này thuộc về một trong bốn hội thánh đó, cô không phải là mục sư, nhưng tại vì mục sư đi rồi, không ai trông nom hội thánh, cho nên cô này đứng ra trông nom hội thánh. Rồi dần dần ba hội thánh kia cũng xin cô này trông nom cho. Rốt cuộc một mình cô này trông nom cả bốn hội thánh.

Xin các bạn ngẫm nghĩ coi, thông thường một hội thánh có một hay hai vị mục sư cùng với một vài vị trưởng lão, mà họ vẫn thấy công việc nặng nhọc. Bây giờ một mình cô này trông nom cả bốn hội thánh, thiệt là phi thường. Cô này đã gánh vác trách nhiệm này nhiều năm rồi, hình như sức lực, trí tuệ và lòng thương của cô là vô tận vậy.

Có một lần cô này cảm thấy đau trong thân thể, cô bèn đi coi bác sĩ, bác sĩ khám ra rằng cô mắc bệnh ung thư. Cô không sợ chết, cô chỉ lo cho bốn hội thánh này, nếu cô chết đi thì không ai trông nom các anh chị em trong hội thánh. Cô cầu xin Chúa Trời chữa bệnh cho cô, cô cầu khẩn với Ngài rằng cô không thể chết được, vì không ai trông nom hội thánh. Rồi Chúa Trời chỉ thị cô đi ăn sầu riêng. Cô không hiểu tại sao, nhưng tại vì Chúa Trời dặn bảo như vậy, cho nên cô vâng lời đi ăn sầu riêng. Sau một khoảng thời gian, cô thấy sức khỏe tốt hơn. Cô lại đi coi bác sĩ, thì bác sĩ khám phá ra rằng ung thư đã biến mất rồi! Kỳ diệu thay! Vinh diệu thay! Khen ngợi Chúa Trời chân thật duy nhất nhân từ vô biên!

Tôi không xứng đáng so sánh với hai vị đầy tớ trung tín này của Chúa Trời, nhưng tôi cũng đã kinh lịch nhiều lần Chúa Trời ban cho tôi quyền năng và trí tuệ để phụng sự Ngài và giúp đỡ người khác (Xin đọc **“Bài Làm Chứng Của Bà Mục Sư Châu Huệ Hiền (1) – (5)”** để biết thêm những chi tiết).

Chồng tôi và tôi từng phụng sự Chúa Trời ở Úc Đại Lợi gần sáu năm trời. Chúng tôi trông nom một hội thánh nhỏ, và công việc thì vô số, chúng tôi phải gánh vác càng ngày càng nhiều công việc. Có vài lần khi chúng tôi lại phải gánh vác thêm một công việc khác, tôi cũng sợ rằng tôi đâu có đủ sức lực nữa, tôi hình như đã kiệt sức rồi, làm sao mà tôi còn đủ sức để làm thêm một việc khác. Nhưng tôi gạt bỏ những cảm nghĩ này, tôi cứ tiếp tục làm mãi. Tôi nghĩ rằng nếu tôi phải chết thì tôi vui lòng chết đi, tôi vẫn phải vâng theo ý chỉ của Chúa Trời, cho dù tôi chết, tôi vẫn giữ trung tín với Ngài. Kỳ diệu thay! Tôi luôn luôn có thể ráng làm thêm một chút, hình như sức lực của tôi là luôn luôn đầy đủ để làm tròn công việc Chúa Trời giao phó cho tôi!

Sự Sống Đời Đời (8)

Cung Cấp Nước Uống Cho Người Khát Nước Thì Có Ích Lợi Gì Cho Ta ?

Sau khi các bạn nghe những câu chuyện này, các bạn có phần khởi vui mừng không? Hoặc là các bạn nghĩ rằng: “Tại sao ta lại phải cung cấp nước uống cho người khác? Chính ta đã chịu khổ bao nhiêu rồi, bây giờ ta chỉ muốn được yên ổn thôi, ta không muốn giúp đỡ người khác, điều đó chỉ khiến đời ta càng khổ hơn.”

Nhưng lời dạy của Chúa Giê-su thì khác hẳn với ý tưởng của loài người ta.

Công vụ các sứ đồ 20:35. ³⁵ Trong mọi việc tôi làm, tôi bày tỏ cho anh em thấy rằng phải chịu khó làm việc như vậy để giúp đỡ những kẻ yếu đuối, và ghi nhớ lời của Chúa Giê-su dạy rằng: “Ban cho thì có phước hơn là nhận lãnh.”

Đoạn Kinh Thánh này dạy rằng ta phải chịu khó làm việc để giúp đỡ những kẻ yếu đuối. Tín đồ của Chúa Giê-su không phải chỉ lo cho riêng mình được yên ổn thì thôi, mà ta có bổn phận phải giúp đỡ những kẻ yếu đuối. Hơn nữa Chúa Giê-su dạy rằng ban cho người khác thì có phước hơn là nhận lãnh.

Tại sao ban cho người khác lại có phước hơn là nhận lãnh? Đó là tại vì Chúa Trời sẽ ban phước cho những kẻ vui lòng ban cho người khác. Khi tôi chịu khó làm việc để trông nom các anh chị em cho dù chính tôi cũng gần như kiệt sức rồi, thì Chúa Trời ban năng lực cho tôi, bởi vậy tôi biết rằng ân điển của Chúa Trời là chân thật và kỳ diệu biết bao. Khi cô truyền đạo đó hết lòng hết sức trông nom các anh chị em trong hội thánh, thì Chúa Trời trông nom cô; khi cô mắc bệnh ung thư, đó là một chứng bệnh chữa không được, thì Chúa Trời làm một phép lạ chữa lành bệnh của cô, cái ung thư tự nhiên biến mất tiêu tan, chính bác sĩ cũng không hiểu tại sao.

Nếu ta muốn được Chúa Trời ban phước, thì ta phải đi yêu thương trông nom người khác; ta ban cho người khác, thì Chúa Trời sẽ ban cho ta. Ngược lại nếu ta chỉ muốn lo cho riêng mình thôi, thì ta sẽ không nhận được phước lành của Chúa Trời.

2 Cô-rinh-tô 9:8. ⁸ Chúa Trời có thể ban cho anh em mọi thứ ân điển đầy dẫy, hầu cho anh em luôn luôn có đầy đủ mọi điều cần dùng trong mọi sự, lại còn có dư dật nữa để làm các thứ việc lành.

Chúa Trời ban cho ta mọi thứ ân điển đầy dẫy, ấy không phải là để cho ta ăn chơi hưởng thụ, mà là để cho ta có đầy đủ cần dùng và đi làm các việc lành.

Sông Nước Hằng Sống Chảy Ra Từ Trong Lòng

Chúng ta nghĩ rằng nếu ta cứ đi thương xót người này, giúp đỡ người kia, thì chẳng bao lâu ta sẽ kiệt sức lực, hết tinh thần, hết tiền hết bạc, không còn gì nữa. Nhưng lời của Chúa Trời trong Kinh Thánh xác định rằng khi ta lập chí tuân theo lời của Ngài đi ban cho người khác, thì Ngài sẽ ban cho ta được đầy đủ, và còn có dư dật để làm các việc lành.

Sự Sống Đời Đời Là Một Cuộc Sống Có Sông Nước Hằng Sống Chảy Ra Để Ban Nước Cho Vô Số Người Khát Nước

Xin các bạn để ý vào câu nói của Chúa Giê-su trong **Giăng 4:14**: “Nước ta ban cho sẽ trở thành một mạch nước trong người đó, văng ra cho đến sự sống đời đời”. Sự sống đời đời hiện bây giờ của người Tín Đồ Cơ Đốc chính là một cuộc sống có sông nước hằng sống chảy ra để ban nước cho vô số người khát nước.

Hơn nữa khi ta giúp đỡ người khác, rao truyền Tin Lành cho người đời, thì ta đang làm cùng một việc với Chúa Giê-su. Khi ta làm việc cùng với Chúa, thì quan hệ giữa Chúa và ta sẽ ngày càng thân mật hơn, ta có thể nhận biết Chúa ngày càng sâu hơn. Ta nên nhớ rằng sự sống đời đời chính là nhận biết Chúa Trời Gia-vê chân thật duy nhất và Chúa Giê-su Christ.

Giăng 17:3. ³ “Sự sống đời đời là nhận biết Cha, là Chúa Trời chân thật duy nhất, cùng Giê-su Christ, là đấng mà Cha đã sai đến.”

Khi ta nhận biết Chúa Trời Gia-vê và Chúa Giê-su Christ càng ngày càng sâu sắc, thì sự sống đời đời của ta trên thế gian này cũng trở nên ngày càng tốt đẹp ngọt bùi, và sự sống đời đời của ta ở nước Thiên Đàng cũng ngày càng chân thật chắc chắn.